

[Kirsten Jacobsen]

ske, at der er mere kontrol med pengene, eller jeg ved ikke hvad – men jeg håber i hvert fald, at boligministeren vil sørge for, at der kommer lidt ordnede forhold i Grundejernes Investeringsfond, hvis den fortsat skal bestå, således at man i hvert fald kan få sine penge ud, når man går på pension og har solgt sin ejendom. Det er fuldstændig meningsløst med alle de enker, som snart nærmer sig 100 år, og som skal blive 120, inden de kan få en krone for en ejendom, som deres mand solgte for 17 år siden.

Må jeg så godt sige, at man efterhånden bliver irriteret over at få forelagt et lovforslag, hvis titel er »Lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene«. Vi ved jo alle sammen, at loven blev indført i 1938 eller 1939, og det er mere end 50 år siden.

Jeg kan ikke lade være med at citere bare et par enkelte linier fra min yndlingstale her fra Folketinget. Det er spalte 7173 fra den 29. maj 1973, og der blev sagt om lejeloven: »Når vi skal bedømme det samlet, tror jeg nok, at en væsentlig baggrund for Venstre vil være en fornemmelse af, at folk må være lede og kede af alle disse reguleringer, detaljer, ændringer og indgreb. Vores boligpolitik er blevet en bygning med tårne og spir og karnapper og alt muligt, og den er bogstavelig talt ikke til at finde ud af.«

Det er 20 år siden, at Venstres daværende boligpolitiske ordfører, Ove Guldberg, holdt denne tale, og det er bare blevet værre og værre. Nu skal vi altså igen til at hensætte på § 18 b, og vi har stadig væk § 18. Under udvalgsarbejdet kunne det være morsomt at få at vide, hvor mange gange vi egentlig har ændret denne lov, siden den blev vedtaget; det er ikke sikkert, at de tekstmaskiner, man har i Boligministeriet, kan tage så store tal.

Men når vi kommer frem til snorene, vil vi stille nogle ændringsforslag, for vi vil ikke have disse penge ind i Grundejernes Investeringsfond – vi vil hellere end gerne have Grundejernes Investeringsfond ophævet – og så må vi jo se, hvordan lovforslaget kommer til at se ud. Vi har meget stor ulyst til at være med til at forøge disse centralistiske fonde, selv om vi ved, at det er nødvendigt for ejendommene med hensættelser.

Vi vil se på forslaget i udvalget, og vi vil stille de ændringsforslag, som vi mener der skal

til. De sølle 12,50 kr., som man i alt skal have, er nødvendige, men man burde have gjort det på en helt anden måde, og boligministeren ved godt, at Fremskridtspartiet mener, at vi bør have et frit og ureguleret boligmarked, så ville vi også være fri for de evindelige ændringer både af de midlertidige og af de permanente lejelo-ve.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da CD's boligpolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg også vedrørende lovforslag nr. L 145 fremføre følgende på CD's vegne:

CD skal ikke knytte mange kommentarer til dette lovforslag, der omhandler den private byfornyelse og er en del af aftalen om finansloven for 1993. Intentioner om at skabe vækst og beskæftigelse inden for byggesektoren er CD helt på linie med, men alle ved, at der skal være midler til stede til investering, før den private byfornyelse kan blive til noget. Derfor sker der en forhøjelse af den del af vedligeholdelsesmidlerne, der opkræves over lejen og bindes i Grundejernes Investeringsfond, og det skulle gerne give øget vedligeholdelse. Samtidig åbnes der for, at lejere og udlejere kan foretage en yderligere forhøjelse af bindingsmidlerne, hvis begge parter er enige herom.

CD finder også nedsættelsen af lånerenten i Grundejernes Investeringsfond, så fondens udlånsvirksomhed øges, helt i orden. Denne mulighed for ekspansiv lånepolitik skulle gerne sætte skub i beskæftigelsen inden for byggesektoren. CD ser med tilfredshed på lovforslagets initiativer og vil give det en positiv udvalgsbehandling.

Jørgen Estrup (RV):

Også dette forslag har som sit hovedsigte at fremme beskæftigelsen i byggesektoren, men der er desforuden det mere specielle formål at forbedre den almindelige standard i den private udlejningssektor og dermed faktisk sætte ind på det forebyggende byfornyelsesområde.

I betragtning af, hvad vi kan se i bybilledet omkring os, er det måske en af de allervigtigste indsatser, der kan gøres. Med den forøgelse af hensættelsesmidlerne, der her er tale om, nærmer vi os vel også det niveau, hvor man kan sige, at udlejningsboligerne vil kunne komme til at hvile i sig selv vedligeholdelsesmæssigt,